Motion

1976/77:639

av herr Petersson i Röstånga om storstadspolisens arbetsförhållanden och rekryteringsproblem

Under lång tid har vi haft en nästan oavbruten ökning av antalet till polisens kännedom komna brott mot brottsbalken. Brottsligheten totalt ligger på en nivå som inte kan accepteras, och i storstäderna är ordningsläget bekymmersamt. I brottsbekämpningen har polisverksamheten självfallet stor betydelse. Regeringens förslag till personalförstärkning inom polisen hälsas därför med tillfredsställelse.

Självfallet löser inte enbart en ökning av antalet polismän alla problem. Ökade internationella åtgärder för att hejda narkotikabrottsligheten och förbättrad narkomanvård utgör t. ex. en absolut förutsättning för att man skall komma till rätta med narkotikabrottsligheten. Bättre frivård är nödvändig för att minska återfallsbrottsligheten. Större intresse bör också ägnas åt i vid mening brottsförebyggande åtgärder. Även på dessa områden föreslås åtgärder i budgetpropositionen. Polisverksamhetens inriktning är under utredning. Polismakten borde främst fungera som den viktiga och humana påminnaren om angelägenheten av hänsyn till medmänniskan och till det allmännas bästa.

Brottsutvecklingen och andra problem i samhället ställer ökade krav på polisen. Till de inhemska problemen med den dagliga arbetsbelastningen, med rekryteringssvårigheter till våra större städer och med den föga "polisvänliga" storstadsmiljön kommer hela internationaliseringen av brottsutvecklingen med den illegala narkotikan och allt vad den har i sitt släptåg, den stora tillgången på olagliga vapen bland brottslingarna m. m.

När man talar om dagens polisarbete, är det långt ifrån alltid man gör klart för sig hur mångfasetterat detta område faktiskt är. Polismannen ställs genom sin uppgift dagligen inför problem som uppstår som en följd av generationsmotsättningar, politiska åsiktsutbyten m. m. Det är han som ofta får kläda skott för beslut och åtgärder, som helt andra instanser bär ansvaret för. Och hur ofta lastas inte polisen eller den enskilde polismannen för konsekvenserna av det stora antalet vakanta polismanstjänster. Polismannen fullgör en viktig skydds- och serviceuppgift. Hans arbete bör därför underlättas så mycket som möjligt av samhället självt och av dess medborgare, som han tjänar.

Rekryteringsläget beträffande polisaspiranter har förbättrats, men fortfarande utgör rekryteringen till de största kommunerna, framför allt till Stockholms kommun, poliskårens problem. Såsom en följd av utflyttningen från

distriktet uppkommer dessutom onormalt stora vakanser. Polisen i Stockholm tappar varje år 250 man på grund av avgång. Det är nödvändigt med förändrade rekryterings- och anställningsförhållanden om dessa problem skall kunna lösas på längre sikt. För att rekryteringen ska kunna förbättras måste Stockholm få en avsevärt ökad tilldelning från polisskolan av dem som genomgått grundkursen. F. n. får Stockholm 60 nya polismän 3 gånger om året. Det motsvarar alltså inte ens det antal som behövs för att fylla uppkomna vakanser. För att motverka den stora avgången måste också trivselbefrämjande åtgärder vidtas och möjligheter att börbättra arbetsmiljön undersökas. Den krävande arbetssituationen och rekryteringsläget kanske till dels skulle kunna förbättras genom någon form av ekonomisk kompensation till storstadspolisen, men detta är självklart en facklig förhandlingsfråga.

Det är också nödvändigt att inskolningen av nya polismän får en annn utformning. F. n. är den vanligaste första arbetsuppgiften att polismannen får ingå i en kommandogrupp som gör brandkårsutryckningar. Genom att polsmannen inte under självständigt ansvar får följa en klient utöver själva ingripandet begränsas antagligen hans möjligheter att bilda sig en allsidig uppfattning om de människor han kommer i kontakt med.

Med hänvisning till vad som anförts hemställes,

att riksdagen

1. uttalar att polisen i Stockholm bör erhålla en avsevärt ökad tilldelning av de poliser som går ut polisskolan,
2. som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om polisens arbetsförhållanden.

Stockholm den 24 januari 1977

HANS PETERSSON (fp)
i Röstånga